

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 47/25

Luxemburg, 10 april 2025

Arrest van het Hof in zaak C-607/21 | Belgische Staat (Bewijs van de afhankelijkheidsverhouding)

Een burger van een derde land die familielid is van een Unieburger, beschikt over een afgeleid verblijfsrecht van meer dan drie maanden in de gastlidstaat indien hij bewijst dat hij ten laste was van die Unieburger in zijn land van oorsprong op de datum waarop hij dat land verliet, en dat hij ook ten laste was van die Unieburger op de datum waarop hij zijn aanvraag om een verblijfskaart heeft ingediend, wanneer tussen die twee datums meerdere jaren zijn verstreken

Het afgeleide verblijfsrecht kan aan de burger van een derde land die voldoet aan die voorwaarde niet worden geweigerd op grond dat hij op de datum van zijn aanvraag om een verblijfskaart volgens de nationale regelgeving illegaal verbleef op het grondgebied van de gastlidstaat

Een Marokkaanse burger is in 2011 in België aangekomen en heeft gezinshereniging aangevraagd met haar zoon, die Belg is. Nadat die aanvraag werd afgewezen, heeft zij in 2015 en 2017 een verblijfsrecht aangevraagd als rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn ten laste van de Nederlandse partner van haar zoon, die in 2005 bij de Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand een verklaring van samenwoning met die zoon heeft afgelegd.

Deze Marokkaanse burger had documenten overgelegd uit de jaren 2010 en 2011 – de periode die voorafging aan haar aankomst in België – om aan te tonen dat zij materieel afhankelijk was van het huishouden waar zij zich in die periode bij had gevoegd. De Belgische autoriteiten hebben haar aanvraag om een verblijfskaart echter afgewezen omdat die documenten volgens hen te oud waren om aan te tonen dat zij in het land van oorsprong vóór haar aankomst in België ten laste was van dat huishouden.

De Belgische Raad van State heeft zich tot het Hof van Justitie gewend om te vernemen welke datum volgens het Unierecht¹ relevant is om na te gaan of is voldaan aan de voorwaarde dat het familielid dat derdelander is, „ten laste” is van de Unieburger bij wie het zich wenst te voegen wanneer meerdere jaren zijn verstreken tussen de aankomst van dat familielid in de gastlidstaat en de indiening van een nieuwe aanvraag om een verblijfskaart. In deze context wenst die rechter ook te vernemen of dat familielid zich kan baseren op documenten die zijn afgegeven vóór het vertrek uit het land van oorsprong en of het relevant is dat dit familielid zich volgens het nationale recht illegaal op het grondgebied bevindt.

Het Hof oordeelt dat een rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn van de partner van een Unieburger die zelf voldoet aan de voorwaarden van de richtlijn², **aanspraak kan maken op een afgeleid verblijfsrecht** indien hij aantoonst dat **hij zowel op de datum van zijn aanvraag om een verblijfskaart, die meerdere jaren na zijn aankomst in de gastlidstaat is ingediend, als op de datum van die aankomst ten laste was van die Unieburger en/of die partner.**

Wanneer aan die voorwaarden is voldaan, beschikt die rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn op grond van

het Unierecht over een verblijfsrecht dat niet afhangt van de afgifte van een verblijfskaart of van de rechtmatigheid van het verblijf volgens de nationale regelgeving. Dat verblijfsrecht **kan hem** bijgevolg **niet worden geweigerd** omdat hij volgens het nationale recht illegaal verblijft op het grondgebied van de lidstaat waar de Unieburger waar hij zich bij voegt en diens partner zijn gevestigd.

Om aan te tonen dat hij op het tijdstip van aankomst in de gastlidstaat „ten laste” was in de zin van het Unierecht, moet de rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn ter staving van zijn aanvraag documenten kunnen overleggen die **in het verleden zijn afgegeven** en die het bestaan aantonen van een afhankelijkheidssituatie in zijn land van oorsprong op de datum waarop hij zich fysiek heeft gevoegd bij die Unieburger en diens partner. Die documenten **mogen niet als te oud worden beschouwd**.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting](#) zijn op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Volg ons!

1 [Richtlijn 2004/38/EG](#) van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG.

2 Artikel 7 van richtlijn 2004/38.